

حکرا

Year: ۳۴

Month:

Day:

Subject: -----

حکرا از سوزن راز / حرکت امدادها اعجاز
از در و دیوار آید / دوست / گشته ای آسم دار در دوست

منه بنیم جهان را فراموش

ز من و آسمان را فراموش

توی آیه ، خواهد کرد مرکز

دل من ، حکرا را فراموش

ای جهان جهان ، عیان تو را باید دید

با دیده خوتقشان تو را باید دید

در مسجد سهله از فرج باید گفت

در مسجد حکرا تو را باید دید

« ولی نشاختم »

Year: ۴۳ Month: A Day: _____

Subject: _____

بارها روی تو را دیدم ولی نشاختم
لاله از باغِ رُفتِ حیدم ولی نشاختم
هدج و گل گز دین خوشیدی خند به لب
بر گل روی تو خند دیدم ولی نشاختم
کعبه را کردم بهانه ، تا بگردم دور تو
آمدم دور تو گردیدم ولی نشاختم
در کنار مسجد کوفه تو را گفتم سلام
پاسخ از لبها ت بشنیدم ولی نشاختم
در حریم ساقی کوثر نگام بر تو بود
کوثر از جام تو نوشیدم ولی نشاختم
در کنار مرقده شش گوشه حیدت حسنین
خم شدم دست تو نوشیدم ولی نشاختم
ای دلِ غافل که هم جو سازه تر در آفتاب
پای دیوار تو خوابیدم ولی نشاختم

عمری ست لحظه لحظه دلم بی قرار تو ست
 حسم هم به راه مانده و در انتظار تو ست
 انگار روح از بدنم نرسیده ست
 یک جسم بی تحرک و جانم کنار تو ست
 بی تو دلم سبیه دل بی قرارها
 دارم در انتظارت از او انتظارها
 ما آن قبیلہ ام که معروف مانده ایم
 مانند قصه سپهر مهنزارها
 خورشید آسمان! ز پس ابر دریا
 دندان گذاشته ایم به روی جگر، بیا
 حادّه به هر کجا که تویی بپن می کنیم
 دلواپسیم تو رو بخدا زود تر بیا

من که مسافر سفر همگرای ام
 اصلاً فدای کسی تو جوانی ام
 گریه برای غربت تو وظیفه است
 دنبال اشکهای اما زمانی ام

ما را ببخش از عشق تو دیوانه نیستیم

با زائران حسرت تو بیگانه نیستیم

از صبح نشسته تا شب جمع بیاییم

جمع برای آمدن خانه نیستیم

کاش از دلبرنشانی داشتیم / ندرت سرکوشش مکانی داشتیم

از برای همدیگر صاحب زمان / کاش در دل همگرای داشتیم

یا حُرّی ...

یا اَللّٰہِ بِبَیِّنَاتٍ !

Year: ۱۰۰

Month:

Day:

Subject: -----

قَسَمَتِ نَسُوکِ گاہ بہ گاہی بَیِّنَاتِ

حَتّٰی بِقَدَرِ نِیْمِ نَگاہی بَیِّنَاتِ

تَکْلِیْفِ بَی قَرَارِ اِنِّی دَلِیْلُ حِجْرِ سُوْدِ !

اَصْلًا شَہَا اَلْکَرِ کہ تَحْوَاهِی بَیِّنَاتِ ...

اِی کَاسِ نِکِ سَمِ نَسَبِ سَبِّی قَسَمِ سُوْدِ

دَر رَہِ جَمَلِکَرِ اَن سِرِ رَہِی بَیِّنَاتِ

یَا کہ مُحَرَّرِی سُوْدِ و سِنِ کُوْجِ اِی

دَر حَالِ کَارِ نَصَبِ سِیَہِی بَیِّنَاتِ

اَکَا خَدَا نَاوَرِدِ اَن رُوْزِ رَا کہ مَن

سِرْگَرَمِ مِی سُوْمِ بِگَنَہِی بَیِّنَاتِ

بَا اِنِّی دَلِیْلِ سِیَہِ و تَبَاہِی حِجْرِ دَلِیْلِکُم

بِرَاسِی خِیَالِ کَہنَہِ وَاہِی بَیِّنَاتِ ... ! (اَمَّا)

دَارِمِ یَقِیْنِ کہ رُوْزِ رِصَالِ تُوْمِی رَسَدِ

ذَکَرِ لِمِ سُوْدِہِ کہ اَللّٰہِ بِبَیِّنَاتِ ...

DATE / / 7

SUBJECT: چکران کہ هست!

ہا پی نہیں رہے ایم تو را آخینان کہ هست
کارہ نکرده ایم بہ قدر توان کہ هست
کارہ برای آمدن تو نکرده ایم
اما برای تدریق دوم تو، جان کہ هست
گر بی قرار دل ہا، آشکار نیست
پیدا ز حال و روز پریشان کہ هست
دل، کہ گذار از تو جدا مسرود ولی
ان دستہا زخیل بر این آسان کہ هست
ماہ در قبال عشق، بہ عشق تو آمدیم
بس فارغیم از ہم خود روزمان کہ هست
اسہ دل، برای عقدہ گشائی بہ سامیرا
ما را نہیں رہے اند اگر چکران کہ هست

امروز صبح

DATE / / ۶۷

SUBJECT :

بی تو!

دلَم قرار نِه گسِرِد از فغانِ بی تو
سپِند وار ز کف داده ام عنانِ بی تو
ز تلخ گامی دوران نَسُد دلَم فارغ
ز جام عشق ، ای تَر نگر د جانِ بی تو
هون آسان مِه آلوده ام ، ز رنگِ دلی
نُراست سینه ام از اندوهِ گرانِ بی تو
نسیم صبح نمی آورد ترانه شوق
سَرِیها رنذار د بلبلانِ بی تو
لب از کایتِ شجاعتِ تارمه بندم

اگر امان دهم خشمِ خونِ تسانِ کجا تو
گزاره غمِ دل را مگر کنم جو «امن»

سید علی خامنه ای

حدا ز خلق ، ؛ محراب حکمران بی تو

بزم به سوی جگر دون

دلغم من خواد که پر زنون

مهدی صاحب زنون

دلغم من خواد بهینش

تقوم آرزوم اینه

کنج دلغم که عمینه

جمال یار و بسینه

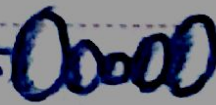
می شه به روز ششای من

دلش ز اعمال بدم

اگر به روزی بگریه

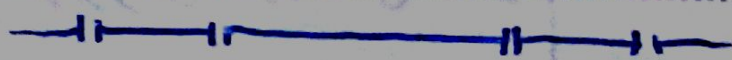
اسم او نو صدرا کفر

من با چه روی عاقبت

غلم و شوق
قولم دریا
ترا بیا به زده
ترا بیا به زده
ترا بیا به زده
ترا بیا به زده
ترا بیا به زده
ترا بیا به زده

می بینم آنکه کاخ سعادت نباشد است مهدی ظهور کرده، عدالت نباشد است
 می بینم که آمده است آن طیب عشق و آن زخم های کهنه عالم دوا شده است
 می بینم آن زمان، که زمان عدالت است آنجا بشر به عشق خدا آشنایان شده است
 دیگرنگی و صفای همه جا موج می زند دیگر زمان، زمانه ای رنگ ها شده است
 می بینم آن زمان همیشه بخار را کز خرمی جهان، شیر با صفا شده است
 فکر گناه و کبیر و ریافتن از میان وقت صداقت و عمل بی ریا شده است

هر شب، یسین توست دل جگر از ام
 طغم به لب رسد بی بار جانی ام
 طری شد جوانی منو رویت، نشد رفت
 شرمند جوانی، از این زندگانی ام

حِسْتِ اِنِ دِلْسُورِه هَايِ بِي كِرَانِ

نُشْتِ كَاشِي هَايِ سِنِ جَمِكِرَانِ

كِشْتِ اُمِدِ دَرِگِه تَا بِي كِرِي !

بَا نَدِكِ «اللَّهُمَّ حَسْبِي» تَا بِي كِرِي

تَا بِي كِرِي اَز دَاغِ حِجْرَانِ تَوَاصِرِ

حَلْوِه كُنِ اِسْ اَفْتَابِ نُشْتِ اِبْرِ

چِه دَعَايِ كَفْتِ كَهْتَرِ اَز اِنِ ، كِه كُنِ رَسِي فَا طِ هِنَا مِ اَز اِنِ

سُحْرِ حَوْلِي اَز سَالِ حَبِي دِي ، نُشْتِ دِيوَارِ بَقِيْعِ ، فَا مَسْتِ قُدِ

بَلِكِشْتِ - دَرِ دَرِ كَفْتِ بِي مَانِزِي كِه سَا رِ حَرَمِ وَ كُنِي دِي

بِرِ پَاشْدِه حَضِرِ زَهْرِ (س) مَكْنِي ...